

вола, и се указало, че това е просто голѣма летяща мишка, която сега въ Австралия наричатъ летяща лисица.

Най-после тукъ срещнали за пръвъ пътъ четирикрако животно; това било *кенгуро*, което ги очудило съ изгледа си. Тѣ пуснали по него едно ловджийско куче и се любували, като гледали, какъ това животно скачало високо и леко се помощта на дългите си задни крака и силна опашка и бѣгало отъ кучето.

На това мѣсто дивацитѣ не били като тия на брѣга на Ботаническия заливъ. Тѣ се изплашили отъ европейцитѣ и отначало дълго време не се решавали да доближатъ до лагера имъ. Но после малко по малко били привлѣчени отъ подарѣцитѣ, които бѣлитѣ имъ давали. Тѣ дори станали толкова смѣли, че почнали да си искатъ ту едно, ту друго, което имъ се харесвало. А еднажъ, кога имъ отказали нѣщо, тѣ запалили сухата трева на брѣга. Пожарътъ се разпространилъ съ такава сила и бързина, че изгорѣла ковачницата, палаткитѣ и много други необходими нѣща. Добре било, че корабътъ билъ вече поправенъ и барутътъ билъ пренесенъ отъ брѣга, иначе нито следа щѣло да остане отъ „Ендибуръ“ и моряцитѣ му.

Тоя пожаръ обхваналъ голѣмо пространство, запалила се гората, и бѣлитѣ, като плували съ кораба си, дълго време гледали червенина на небето отъ горящитѣ гори, додето, най-после, проливенъ дъждъ угасилъ огъня.

Време било Джемсъ Кукъ да помисли за връщане въ Англия. Но не тѣй скоро „Ендибуръ“ се измъкналъ отъ това злополучно море. Не еднажъ тѣй пакъ билъ излаганъ на опасностъ да се разбие о безчисленитѣ подводни скали, които извънредно много се срѣщатъ по тия брѣгове на Австралия.

Преди да се прости окончателно съ Австралия, Кукъ събралъ на единъ отъ островитѣ своята команда и тържествено обявилъ предъ нея отъ името на тогавашния английски кралъ Георгъ III, че отсега всичкитѣ тѣзи нови земи трѣбва да се считатъ за английски владения.

Като издигнали английското знаме, матроситѣ на брѣга грѣмнали три залпа, а отъ кораба отговорили съ топовни грѣмези.

Следъ това „Ендибуръ“ разпѣналъ платна и потеглилъ обратно за родината си, като носѣлъ съ себе си известието за ново-придобититѣ английски земи.

III.

Първитѣ европейски преселници въ Австралия.

Минали се цѣли осемнадесетъ години. Едва тогава англичанитѣ си спомнили за новитѣ си владения. И ето по какъвъ случай си спомнили.

Въ Англия, както и въ други страни, имало много престѣпници, осждени на заточение извънъ отечеството. Обикновено ги пращали въ Америка или Африка.

Въ това време въ Америка тринадесетъ колонии отъ преселници се отдѣлили отъ Англия и образували самостоятелна